

[Nana Mikkelsen.]

kunne hindre jordspekulation, det vil ikke ændre spekulationen i boligen. Det er kun et lille skridt på vejen til en bedre planlægning.

Det anføres i forslaget, at kommunerne selv må bestemme, om de vil ekspropriere eller ej, om de vil betale meget eller lidt for jorden. Det ville være betryggende for skatteyderne i kommunerne, om kommunalpolitikere havde mere præcise retningslinjer for, til hvilken pris og på hvilke betingelser de kan erhverve de for planlægningen nødvendige arealer, men de uklarheder, der er i forbindelse med kommunernes erstatningspris, håber vi at få klarlagt under udvalgsarbejdet.

Miljøministeren (Helge Nielsen):

Jeg vil først sige tak til dem, der positivt er gået ind for dette lovforslag. Jeg må sige, at der var en af partiernes ordførere, der skuffede mig. Det var centrum-demokraternes ordfører, hvor man jo sidst, da vi havde lovforslaget til behandling, var noget mere positiv, end det var tilfældet her i dag. Til gengæld kan det måske opvejes, selv om det jo nok knap så klart var et tilsagn, af den lille åbning, som hr. Hagen Hagensen gav, idet han ville være villig til at se på spørgsmålet om »iværksat planlægning«. Jeg var da glædeligt overrasket over, at denne åbning var der, hvor lille den så end må siges at være.

Jeg har egentlig ikke så forfærdelig mange bemærkninger til de øvrige ordførere, men vil dog gerne sige til hr. Brøndlund Nielsen, at jeg synes, at hr. Brøndlund Niensens ordførertale i dag var væsentlig strammere, end den var sidste år. Denne socialistiske dogmatik, som hr. Brøndlund Nielsen talte om, omfatter altså en lang række af venstres kommunalpolitikere. Venstres udmærkede borgmestre landet over hylder altså også den socialistiske dogmatik i denne henseende. Jeg synes, at der her blev brugt et sprog, som var helt overdrevent og unødvendigt i forhold til dette lovforslags indhold.

Jeg vil også godt bebrejde hr. Brøndlund Nielsen, at der ligesom var nogle skuffelser, fordi der skulle være nogle brudte løfter i forhold til, hvad der var givet udtryk for fra min side i forbindelse med kommuneplanloven og dette lovforslag. Der er aldrig nogen sinde givet udtryk for andet end, at denne lov var nødvendig som et supplement til kommuneplanlo-

ven, så jeg vil godt bede hr. Brøndlund Nielsen om både at slå efter og om muligt at demontere, at der er givet løfter af denne karakter.

Til fru Jytte Røge vil jeg kun sige, at de eksempler, som fru Jytte Røge savnede, har jeg ved tidligere samråd i udvalget stablet på bordet, og jeg er villig til at gøre det én gang til. Jeg synes, at disse eksempler – og jeg var glad for, at fru Jytte Røge sagde, at de var ekstreme – næsten er det eneste, jeg kunne være enig med fru Jytte Røge i.

Auken (S):

Jeg vil gerne starte med, som også miljøministeren var inde på det, at anholde de udtalelser, der har været fra hr. Brøndlund Niensens side om manglende samarbejde. Nu må vi have lov til at være her. Vi har fremlagt dette forslag siden 1971 for at få det virkeliggjort, og man har fra venstres side sagt, at man ikke vil tage stilling til dette spørgsmål, før spørgsmålet om kommuneplanlægningsloven er afklaret. Nu er kommuneplanlægningsloven afklaret, og så siger man, at det er brud på samarbejdet, at vi rejser spørgsmålet igen. Det er en ejendommelighed måde at argumentere på.

Så synes jeg også, at det er ejendommeligt, at hr. Brøndlund Nielsen betvivler, at venstre stod bag kommuneplanlægningsloven, og at det sådan nærmest skulle være et kompromis med os andre. Jeg skal bare erindre om, at det var den tidligere regering med hr. Holger Hansen som minister, der fremsatte forslaget til kommuneplanlægningsloven, og jeg har aldrig nogen sinde opfattet det sådan, at hr. Holger Hansen gik på akkord med sin samvittighed. Men måske har venstre nu skiftet holdning i disse spørgsmål.

Hvad er det for en konfrontation, der i realiteten er tale om med dette forslag? Det er konfrontationen mellem de folkevalgte organer – der har tilvejebragt planerne ved inddragelse af befolkningerne, og som opstiller nogle planlægningsmål og nogle rammer – og særinteresser. Det er denne demokratiske planlægningskonfrontation med særinteresser.

Hr. Brøndlund Nielsen siger, det er en alt for vidtrækkende lovgivning. Ja men der er jo ingen videre ekspropriationsadgang indeholdt i dette forslag end den, der allerede findes i kommuneplanlægningsloven. Forskellen ligger alene i det tidspunkt, hvor ekspropriationsadgangen sættes ind, og det er jo netop tidspunktet, der er